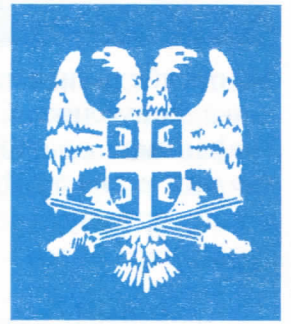

ВЕЛИКА СРБИЈА

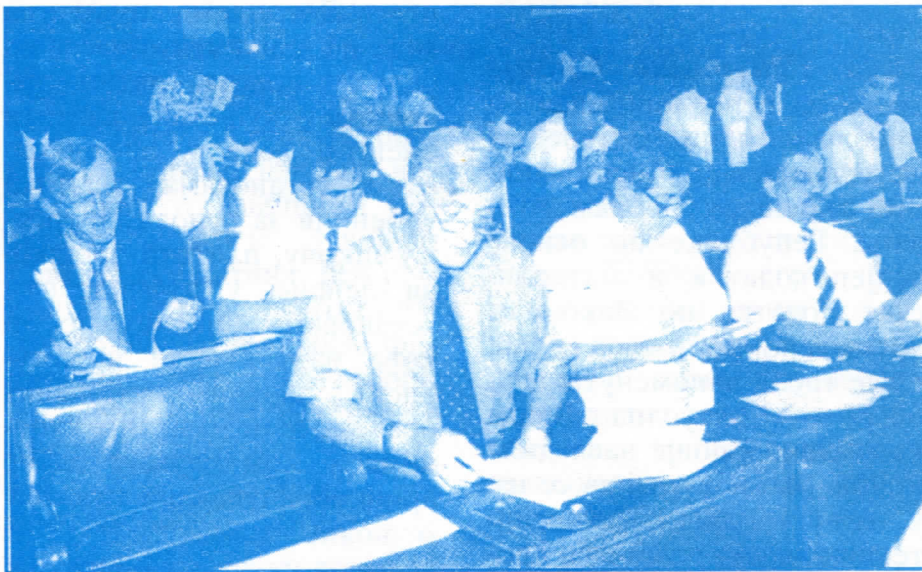

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗЛАТИБОРСКОГ ОКРУГА

БРОЈ 884
УЖИЦЕ, АВГУСТА 2000.

ЗАКОНИ У КОРИСТ НАРОДА

На иницијативу Српске радикалне странке, Народна скупштина Републике Србије, на јулском ванредном заседању усвојила законе којима се решавају у овом тренутку вероватно највећи проблеми у нашем друштву и враћа поверење грађана у државу и њене институције

Увек уз свој народ: Радикали у Скупштини Србије

Да је политичка партија са највише слуха за проблеме грађана али и највише идеја за решавање тих проблема Српска Радикална странка је показала на последњем заседању републичког парламента.

Идеја на којој су српски радикали инсистирали од самог формирања коалиционе владе коначно је после дуготрајног усаглашавања међу коалиционим партнерима, материјализована усвајањем три веома битна

закона којима се решавају можда и највећи проблеми друштва у овом тренутку и враћа поверење грађана у државу и њене институције што је свакако најзначајнији фактор стабилности друштва, како политичке тако и економске.

Закон о продаји одређених непокретности у државној својини ради измирења обавеза Републике Србије по основу девизне штедне грађана и зајма за привредни развој у Републици Србији, Закон о првој емисији дугорочних обвезница Републике Србије и Закон о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса о којима је овде реч, свакако имају далеко већи значај од оног директног ефекта који ће произвести њихова примена.

Наиме, посебно прва два закона, поред тога што

ВЕЛИКА СРБИЈА

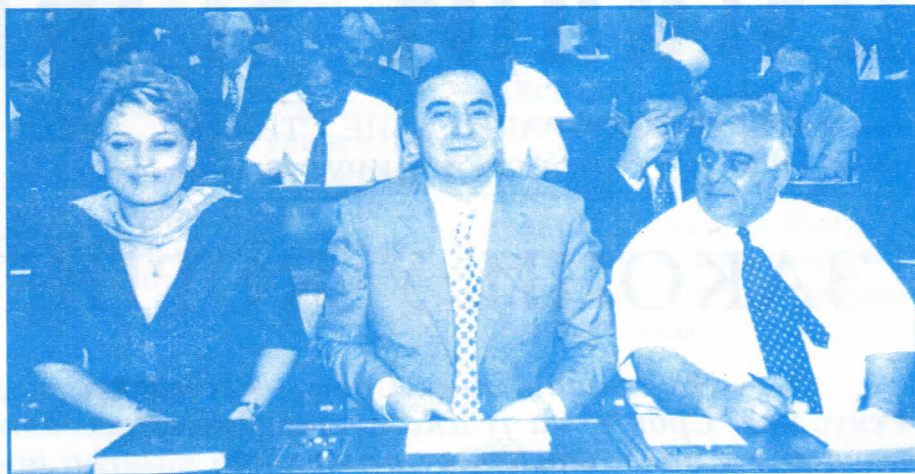
ће обезбедити исплату дуговања Републике Србије грађанима, вратиће поверење тих истих грађана у сопствену државу.

Закон о продаји одређених непокретности у државној својини ради измирења обавеза Републике Србије по основу девизне штедње грађана и зајма за привредни развој у Републици Србији даје могућност свим грађанима којима држава дугује по основу старе девизне штедње и зајма за привредни развој, да врло брзо дођу до својих средстава и то у валути.

Наиме овим законом омогућује се свим закупцима пословног простора који је у својини државе (Републике, Аутономне покрајине, града или општине) да изврше куповину истог девизним обвезницама (сопственим или обвезницама трећих лица). Другим речима, купац пословног простора у државној својини који жели да тај исти пословни простор откупи може то учинити својим обвезницама или обвезницама откупљеним од трећих лица.

На овај начин се не ставља ван снаге постојећи Закон о измирењу обавеза по основу девизне штедње грађана којим је предвиђено враћање старе девизне штедње у наредних 11 година (а чија је примена почела ове године), већ се само убрзава овај посао продајом државне имовине која није директно

у функцији државе и њених институција, а што је једно од предизборних обећања српских радикала.

Закон о првој емисији дугорочних обвезница Републике Србије треба да реши још један од проблема који оптерећују актуелну власт. Овим законом се решава проблем дуговања Републике по основу дечјег додатка и материнског додатка по Закону о друштвеној бризи о деци. Овде треба напоменути да је овај дуг актуелна Влада Републике Србије наследила и да је ово покушај да се на, у овом тренутку, најквалитетнији начин реши овај проблем.

Законом је предвиђено да се на име дуга (преко 4 милијарде динара) емитују обвезнице на рок од 4 године. Укупан износ који држава дугује корисницима на дан 30. јуна 2000. Године исплатиће се (обвезницама са купонима са датумом доспећа), заједно са каматом која тече од 1. јула 2000. године, у

осам једнаких полугодишњих рата које доспевају за наплату сваког 1. јануара и 1. Јула почев од наредне 2001. Године.

Доспелим купонима могу се измирити обавезе по основу пореза, затим извршити откуп стана, платити смештај деце у предшколским установама, платити уџбеници за основну и средњу школу, платити трошкове лечења у здравственим установама. Оно што је такође важно јесте и могућност плаћања наведених обавеза и недоспелим купонима у ком случају се не врши обрачунавање камате.

Поред наведеног овим купонима се може плаћати и роба од оних предузећа која имају неизмирене обавезе према држави за период до 31.03.1999. године као и предузећа која дугују Фонду за развој Републике Србије. Ова предузећа ће такође имати јак мотив за продају роба и услуга на овај начин јер ће овим купонима своје обавезе према држави измирати у двоструком износу.

Закон о јавним предузећима и обављању делатности од ојачања интереса коначно носи много више реда у пословање јавних предузећа, првенствено оних чији је оснивач Влада Републике Србије. У досадашњем периоду јавна предузећа су била фактички недодирљива. Иако је формално Влада била њихов оснивач, у пракси ова предузећа су се понашала исувише комотно,

слободно располагајући средствима, без икаквих ограничења и могућности утицаја владе на пословну политику и расподелу средстава.

Готово по правилу јавна предузећа, са вероватно највишим зарадама у Републици, су се појављивала као спонзори различитих спортских, културних и других манифестација а истовремено су од Владе тражили новац за обављање основне делатности.

Нови закон у великој мери елиминише досадашњи начин рада у јавним предузећима обезбеђујући појачану контролу пословања истих од стране оснивача. Јавно предузеће више не може вршити расподелу добити, исплаћивати спонзорства, рекламе, донације, репрезентације и сл. без сагласности оснивача. Управо су ове ставке биле стални извор злоупотреба у јавним предузећима.

З. Јовановић

ПОВЕРИЛАЦ РАДИКАЛНО ИЗНАД ДУЖНИКА

Нови закон доноси рационалнијем и ефикаснијем вођењу извршног поступка. То значи - што мање трошкова, у што краћем року

Дана 8. јула 2000. године ступио је на снагу нови Закон о извршном поступку, који је усвојила Савезна скупштина. Реч је о капиталним законским одредбама. То је правна фикција која живот значи, јер нема одлуке без њеног извршења.

Досадашњи Закон о извршном поступку донет је давне 1978. године и у међувремену је трпео велики број измена и допуна, којима ипак није промењена основна концепција извршног поступка. Та стара концепција, хтели то да признамо или не, фаворизовала је дужника у односу на повериоца. То је пракса појачала и искристалисала. Мало је знања о томе да је досадашњи закон садржао

члан 5. који је носио (веровали или не) назив „заштита дужника„. Кад се има у виду таква полазна основа старог закона, његова процесна решења, наша ноторна склоност ка тражењу „рупа„ у закону и присутни менталитет „изврдавања обавеза„, то је повериоцу припадала „част„, да клечи пред дужником.

Јавност треба да зна да је нови закон - за извршење не само судских одлука, већ и одлука донетих у управном и прекршајном поступку ако гласе на испуњење новчане обавезе.

Начело хитности је основно начело судских поступака. Међутим, и у оквиру те декларативне хитности поједини поступци су означавани као „хитни„. То су

поступци око издржавања, радни спорови или сметање државине... По први пут у нашем савременом законодавству извршни поступак је прописан као хитан уз одређење рока за поступање. Тако члан 4. Закона о извршном поступку обавезује суд да поступа хитно.

По први пут суду је прописан рок и то од 3 дана за доношење одлуке по предлогу за извршење, што је садржано у члану 10. наведеног закона.

Из извршног поступка избачена је жалба као правни лек, који због своје природе, вуче дуже рокове и двостепеност у одлучивању са поступањем вишег суда. Када се има у виду проторна организација судова, то је у већини случајева зна-

ВЕЛИКА СРБИЈА

чило „шетање извршних предмета,, из места првостепеног у место другостепеног суда и натраг. За све то време, поверилац је био „приморан,, на чекање.

Нови закон, као правни лек на одлуку о предлогу за извршење, установљава само п р и г о в о р, који се може поднети у року од 3 дана од дана достављања решења и који не одлаже извршење.

У циљу рационалности и ефикасности извршног поступка нови закон прописује да извршни поступак у првом степену води судија појединац, а о приговору на његову одлуку поступа Веће тројице истог суда. Дакле, иновација је у томе, што је другостепено одлучивање дато у надлежност истог суда, а не непосредно вишег суда, као што је било у досадашњој регулативи. Више нема „шетања предмета,,.

Нови закон предвиђа и ефектнију доставу писмена, на уштрб дужника а у прилог повериоца. Достава решења више се не врши путем поште, већ преко службених лица надлежног суда. Тиме је ускраћена могућност дужнику да користи елементе неуредне доставе, честих сељакања и договора са поштоношама којих је на

жалост било у пракси. Новитет је у томе, што се уредном доставом сматра и достава преко огласне табле суда. Тиме је дужнику онемогућено да избегава примање одлука, што је била честа пракса дужника у циљу одуговлачења извршења. Према првим тумачењима таквих одредби, то би значило да након изласка службеног лица ради достављања решења, на суду је дискреционо право да „оцени,, има ли избегавања.

Нови закон о извршном поступку увео је значајне новине у процени пописане имовине из које ће се наплатити потраживање. Ову процену ће убудуће вршити стручна лица - вештаци, а биће пописана целокупна имовина дужника, с тим што ће му се оставити само неопходне ствари.

Дужнику се може одузети сва покретна и непокретна имовина, готов новац, злато, накит и драгоцености.

У закону је детаљније и прецизније уређено како се може одузети имовина од дужника који примају минималне зараде. Ту је важеће ограничење до једне трећине примања. На осталим зарадама и пензијама ограничење је до једне половине

Пољопривредницима који су дужници имају се

пописивати пољопривредне машине и приплодна стока.

Када је у питању досадашња пракса принудног извршења евидентно је да су многи дужници пружали отпор или на други начин покушавали да спрече извршење. Зато је у новом закону предвиђено да ће се, суду и службеним лицима пружити помоћ при извршењу од стране органа унутрашњих послова.

На ефикасност извршења убудуће у великој мери ће утицати одредбе које се тичу одлагања и обуставе извршења. Ту су избачене одредбе из чл.63. старог Закона о извршењу. Дужник више нема право да тражи одлагање уколико се учини вероватним да би спровођењем извршења трпео знатнију штету. Сада, право на одлагање извршења има искључиво поверилац.

На крају, вредно је поменути да трошкове принудног извршења сноси дужник по основу кривице (јер их је скривио) а не поверилац.

Из тих разлога, усвојени закон је у знатној мери исправио досадашњу неправду у којој су се налазили повериоци.

М.Стевовић

Оснивач и издавач Др. Војислав Шешел. Главни и одговорни уредник Срниша Аксентијевић.
Број припремио Окружни одбор Златиборског округа. Новине су уписане у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 5.06.1991.године. Тираж 3.500 примерака.